



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 412/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 2467/2013 – sp. zn. Rvp 2468/2013, sp. zn. Rvp 2478/2013 – sp. zn. Rvp 2480/2013, sp. zn. Rvp 2482/2013, sp. zn. Rvp 2506/2013, sp. zn. Rvp 2508/2013 – sp. zn. Rvp 2515/2013, sp. zn. Rvp 2554/2013, sp. zn. Rvp 2556/2013, sp. zn. Rvp 2566/2013 – sp. zn. Rvp 2567/2013, sp. zn. Rvp 2575/2013, sp. zn. Rvp 2577/2013 – sp. zn. Rvp 2579/2013, sp. zn. Rvp 2581/2013 – sp. zn. Rvp 2584/2013, sp. zn. Rvp 2618/2013 – sp. zn. Rvp 2619/2013, sp. zn. Rvp 2621/2013 – sp. zn. Rvp 2623/2013, sp. zn. Rvp 2658/2013, sp. zn. Rvp 2660/2013 - sp. zn. Rvp 2661/2013, sp. zn. Rvp 2663/2013 – sp. zn. Rvp 2665/2013, sp. zn. Rvp 2680/2013 a sp. zn. Rvp 2684/2013, sp. zn. Rvp 2724/2013 – sp. zn. Rvp 2725/2013 a sp. zn. Rvp 2727/2013, zastúpenej advokátom JUDr. B. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 501/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 466/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 118/2012 z 5. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 123/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 16 NcC 493/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 552/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 540/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 502/2012

zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 510/2012 z 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 503/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 15 NcC 103/2012 z 8. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 112/2012 z 5. októbra 2012 a sp. zn. 13 NcC 115/2012 z 5. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2467/2013 – sp. zn. Rvp 2468/2013, sp. zn. Rvp 2478/2013 – sp. zn. Rvp 2480/2013, sp. zn. Rvp 2482/2013, sp. zn. Rvp 2506/2013, sp. zn. Rvp 2508/2013 – sp. zn. Rvp 2515/2013, sp. zn. Rvp 2554/2013, sp. zn. Rvp 2556/2013, sp. zn. Rvp 2566/2013 – sp. zn. Rvp 2567/2013, sp. zn. Rvp 2575/2013, sp. zn. Rvp 2577/2013 – sp. zn. Rvp 2579/2013, sp. zn. Rvp 2581/2013 – sp. zn. Rvp 2584/2013, sp. zn. Rvp 2618/2013 – sp. zn. Rvp 2619/2013, sp. zn. Rvp 2621/2013 – sp. zn. Rvp 2623/2013, sp. zn. Rvp 2658/2013, sp. zn. Rvp 2660/2013 – sp. zn. Rvp 2661/2013, sp. zn. Rvp 2663/2013 – sp. zn. Rvp 2665/2013, sp. zn. Rvp 2680/2013 a sp. zn. Rvp 2684/2013, sp. zn. Rvp 2724/2013 – sp. zn. Rvp 2725/2013 a sp. zn. Rvp 2727/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2467/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. januára 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 501/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 466/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 13

NcC 118/2012 z 5. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 123/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 16 NcC 493/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 552/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 17 NcC 540/2012 zo 17. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 502/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 510/2012 z 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 503/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 15 NcC 103/2012 z 8. októbra 2012, sp. zn. 13 NcC 112/2012 z 5. októbra 2012 a sp. zn. 13 NcC 115/2012 z 5. októbra 2012 (ďalej len „krajský súd“) a im predchádzajúcim postupom, ktoré v ďalšom doplnila podaniami doručenými ústavnému súdu z 26. februára 2013.

II.A

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.B

K spoločnému prerokovaniu vecí

4. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovvej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.C

6. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

7. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

8. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2469/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012,

v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 460/2012 (Rvp 2469/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 485/2012 (Rvp 2467/2013) a sp. zn. 14 NcC 484/2012 (Rvp 2468/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 460/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2469/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2467/2013 a sp. zn. Rvp 2468/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2477/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 501/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 501/2012 (Rvp 2477/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 515/2012 (Rvp 2478/2013), sp. zn. 14 NcC 516/2012 (Rvp 2479/2013) a sp. zn. 14 NcC 559/2012 (Rvp 2480/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 501/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2477/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2478/2013 – sp. zn. Rvp 2480/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2481/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 466/2012 zo 16. októbra 2012,

v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 466/2012 (Rvp 2481/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 488/2012 (Rvp 2482/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 466/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2481/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2482/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2505/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 118/2012 z 5. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 13 NcC 118/2012 (Rvp 2505/2012) a aj pod sp. zn. 13 NcC 120/2012 (Rvp 2506/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 NcC 118/2012 z 5. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2505/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2506/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2553/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 123/2012 z 10. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti

pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 123/2012 (Rvp 2553/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 130/2012 (Rvp 2554/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 123/2012 z 10. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2553/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2554/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 1918/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 16 NcC 493/2012 zo 17. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 16 NcC 493/2012 (Rvp 1918/2012) a aj pod sp. zn. 16 NcC 503/2012 (Rvp 2513/2013), sp. zn. 16 NcC 508/2012 (Rvp 2514/2013), sp. zn. 16 NcC 568/2012 (Rvp 2515/2013) a sp. zn. 16 NcC 500/2012 (Rvp 2556/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 16 NcC 493/2012 zo 17. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 1918/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2513/2013 – sp. zn. Rvp 2515/2013 a sp. zn. Rvp 2556/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2772/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach

zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 500/2012 (Rvp 2772/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 531/2012 (Rvp 2575/2013), sp. zn. 14 NcC 541/2012 (Rvp 2577/2013), sp. zn. 14 NcC 543/2012 (Rvp 2578/2013) a sp. zn. 14 NcC 557/2012 (Rvp 2579/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 500/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2772/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2575/2013 a sp. zn. Rvp 2577/2013 – sp. zn. Rvp 2579/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2064/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 552/2012 zo 17. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 552/2012 (Rvp 2064/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 454/2012 (Rvp 2618/2013) a sp. zn. 17 NcC 451/2012 (Rvp 2619/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 552/2012 zo 17. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2064/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2618/2013 – sp. zn. Rvp 2619/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2620/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 17 NcC 540/2012 zo 17. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach

zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 17 NcC 540/2012 (Rvp 2620/2012) a aj pod sp. zn. 17 NcC 503/2012 (Rvp 2621/2013), sp. zn. 17 NcC 502/2012 (Rvp 2622/2013) a sp. zn. 17 NcC 494/2012 (Rvp 2623/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 540/2012 zo 17. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2620/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2621/2013 – sp. zn. Rvp 2623/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2659/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 502/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 502/2012 (Rvp 2659/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 513/2012 (Rvp 2660/2013) a sp. zn. 14 NcC 534/2012 (Rvp 2661/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 502/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2659/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2660/2013 – sp. zn. Rvp 2661/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

18. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2662/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 510/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach

zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 510/2012 (Rvp 2662/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 550/2012 (Rvp 2566/2013), sp. zn. 14 NcC 555/2012 (Rvp 2567/2013), sp. zn. 14 NcC 512/2012 (Rvp 2663/2013), sp. zn. 14 NcC 533/2012 (Rvp 2664/2013) a sp. zn. 14 NcC 545/2012 (Rvp 2665/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 510/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2662/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2566/2013 – sp. zn. Rvp 2567/2013 a sp. zn. Rvp 2663/2013 – sp. zn. Rvp 2665/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

19. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2580/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 503/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 503/2012 (Rvp 2580/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 527/2012 (Rvp 2658/2013), sp. zn. 14 NcC 504/2012 (Rvp 2581/2013), sp. zn. 14 NcC 507/2012 (Rvp 2582/2013) sp. zn. 14 NcC 511/2012 (Rvp 2583/2013) a sp. zn. 14 NcC 520/2012 (Rvp 2584/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 NcC 552/2012 zo 17. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2064/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2618/2013 – sp. zn. Rvp 2619/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

20. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 1954/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie

svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 15 NcC 103/2012 z 8. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 15 NcC 103/2012 (Rvp 1954/2012) a aj pod sp. zn. 15 NcC 115/2012 (Rvp 2508/2013), sp. zn. 15 NcC 117/2012 (Rvp 2509/2013), sp. zn. 15 NcC 116/2012 (Rvp 2510/2013), sp. zn. 15 NcC 107/2012 (Rvp 2511/2013), sp. zn. 15 NcC 118/2012 (Rvp 2512/2013), sp. zn. 15 NcC 119/2012 (Rvp 2680/2013) a sp. zn. 15 NcC 120/2012 (Rvp 2684/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 15 NcC 103/2012 z 8. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 1954/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2508/2013 – sp. zn. Rvp 2512/2013 a sp. zn. Rvp 2680/2013 a sp. zn. Rvp 2684/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

21. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2723/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 112/2012 z 5. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 13 NcC 112/2012 (Rvp 2723/2012) a aj pod sp. zn. 13 NcC 113/2012 (Rvp 2724/2013) a sp. zn. 13 NcC 114/2012 (Rvp 2725/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 NcC 112/2012 z 5. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2723/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2724/2013 – sp. zn. Rvp 2725/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

22. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2726/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 13 NcC 115/2012 z 5. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 13 NcC 115/2012 (Rvp 2726/2012) a aj pod sp. zn. 13 NcC 116/2012 (Rvp 2727/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 NcC 115/2012 z 5. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2726/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2727/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich nepripustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

23. Podľa § 20 ods. 1, 2 a 3 zákona o ústavnom súde návrh... musí obsahovať, akej veci sa týka,... proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy (odsek 1). K návrhu... sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... (odsek 2). Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania... (odsek 3), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Citované ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

24. V závere svojej argumentácie ústavný súd konštatuje, že splnomocnenia, ktoré sťažovateľka priložila k ústavným sťažnostiam podaným prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti, sú udelené obchodnej spoločnosti F., s. r. o., B., a absentuje pri nich podpis splnomocnenca, ktorý splnomocnenie prijíma na znak svojho súhlasu. V dôsledku tejto skutočnosti k sťažnostiam doložené

splnomocnenia nezodpovedajú dikcii § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Táto samotná skutočnosť by mohla byť dôvodom na odmietnutie sťažovateľkou podaných sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonných náležitostí.

25. V súvislosti s týmto nedostatkom ústavný súd pripomína, že nie je povinný ho odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Povinnosti advokáta definované zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.

26. Ústavný súd zároveň zvyrazňuje, že nemohol prehliadnuť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s tým istým účastníkom, a to spoločnosťou P., s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriou, preto nie je potrebná ich konkretizácia. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva aj otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keďže aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

27. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2013